

Barbaros Mh. Ahlat Sk. Varyap Meridian Sitesi
E1 Blok Kat:23 D:153 Batı Ataşehir / İSTANBUL / TÜRKİYE
Tel: +90.216 510 00 39 – 40 Faks: +90.216 510 00 38
E-mail: ismail@mustafatopaloglu.av.tr
Web: www.mtopaloglu.av.tr

KÜRESEL ÇAPTA MADENLERİN RUHSATLANDIRMA VE İHALE SÜRECİ İLE TÜRKİYE’DE SON YASAL DEĞİŞİKLİKLER

Av. Prof. Dr. Mustafa TOPALOĞLU

GİRİŞ

Maden kaynaklarını aramak veya işletmek üzere bir maden projesine başlamak mutlak resmi izin gerektirir. Madenler çoğunlukla devletin kamusal mülkiyetinde olduğundan, hangi şirketlerin arama ve işletme hakkını hangi koşullarda elde edeceğine resmi devlet otoritesi karar verir. Bu kararlar ekonomik kalkınmayı, kamu gelirlerini ve yerel toplulukları etkiler. Küresel ölçekte, madencilik haklarının verilmesi ve tahsisi için iki temel sistem kullanılır. Bunlar; açık başvuru (ilk gelen ilk alır - *first come first served*) yöntemi ile rekabetçi ihale veya açık artırma usulüdür (nrgi Granting-Rights). Her iki yaklaşım da birlikte varlığını sürdürmekte olup, ülkeler verimlilik, şeffaflık ve gelir optimizasyonu arasında denge sağlamak amacıyla giderek daha fazla karma ya da hibrit modelleri uygulama eğilimi gözlemlenmektedir.

MADEN HAKLARININ VERİLMESİNDE ULUSLARARASI UYGULAMALAR

Uluslararası ölçekte ülkeler maden varlıkları, madencilikten kalkınmaya verdikleri önem ve resmi hükümetin sosyo-ekonomik politikalarına göre değişen çeşitli uygulamalara genel olarak değinilecektir.

1. Açık Başvuru- İlk Gelen Alır Usulü

1.1 İkili müzakereler / açık başvuru (açık kapı)

Birçok ülkede hükümet, diğer başvuru sahiplerine fırsat tanımaksızın tek bir şirketle doğrudan müzakere eder. Başvuru sahipleri başvuruda bulunur ve asgari teknik ve mali kriterleri karşıladıkları takdirde yetkili kamu otoritesi ruhsat verebilir. Bu sistem, jeolojik verilerin sınırlı olduğu veya maden potansiyelinin düşük olduğu bölgelerde yaygın olarak kullanılmaktadır. Özellikle Kazakistan’da maden ruhsatı verme sürecinde ikili müzakereler sonucu sözleşme düzenlenmesi uygulamasının mevcut olduğu belirtilmelidir.

Afrika’da ilk gelen ilk alır politikalarına özellikle değinmekte yarar vardır. Tanzanya Madencilik Kanunu, maden ruhsatlarının rekabetçi bir ihale sürecine tabi olmadığı durumlarda ilk gelen ilk alır esasına göre verileceğini öngörmektedir. Madencilikle yetkili Bakan, ihale için alanları ayırma konusunda takdir yetkisine sahiptir. Genellikle arama, özel madencilik ve işletme ruhsatları gibi, ilk uygun başvuru sahibine verilmektedir. Gana’da madencilik imtiyazlarını ilk gelen ilk alır esasına göre vermekte olup, açık ihale ve doğrudan müzakereleri birleştiren karma bir sistemi uygulamayı planlamaktadır.

1.2 Maden Talebi Tescili

Kanada ve Amerika Birleşik Devletleri gibi ülkelerde, maden hakları genellikle fiziksel veya elektronik ortamda hak talebi tescil edilerek elde edilir. Maden tescilinin işlev ve etkisi ülkeden ülkeye değişiklik göstermektedir (Southalan, 2012). Sistem başvuruları kronolojik sırayla kaydettiğinden (ilk gelen ilk alır yaklaşımı), talep sahibi öncelik hakkına sahiptir. Örneğin, Kanada’da maden sahaları genellikle sahada, harita üzerinde veya elektronik sistemler aracılığıyla tescil edilir. Bu haklar arama hakkı sağlar, ancak işletme hakkı vermez; işletmeye geçmeden önce bu taleplerin maden kirası sözleşmesine dönüştürülmesi gerekir. Kanada’da federal mülkiyetteki araziler ise farklı bir rejime tabidir; zira Kamu Arazileri Maden Düzenlemeleri, maden hakları için rekabetçi bir ihale sistemi öngörmektedir.

2. Rekabetçi İhale veya Açık Artırma Usulleri

2.1.Rekabetçi İhaleler

Maden kaynaklarına yatırımcı ilgisinin yüksek olduğu ve madencilik otoritesinin yeterli jeolojik verilere sahip bulunduğu durumlarda, rekabetçi ihaleler veya açık artırmalar devletin menfaatlerini en üst düzeye çıkarabilir. İlgili madencilik otoritesi, ihale çağrısında bulunur, ilgilenen şirketleri ön yeterlilik değerlendirmesine tabi tutar ve teklifleri iş programları ile finansal teklifler gibi kriterler üzerinden değerlendirir. Rekabetçi ihaleler, şirketleri kendi değerlemelerini açıklamaya zorlayarak bilgi asimetrisini azaltır ve şeffaflığın sağlanması hâlinde yolsuzluk riskini azaltabilir.

2.2 Açık Artırmalar

Açık artırmalar, tekliflerin öncelikle fiyat veya gelir paylaşımı temelinde sıralandığı özel bir rekabetçi ihale türüdür. Hindistan’ın 2015 yılında Maden ve Mineraller (Geliştirme ve Düzenleme) Yasası (MMDR) değişikliği ile çoğu maden imtiyazının verilmesinde elektronik açık artırmaları zorunlu hâle getirilmiştir. Hindistan Basın Enformasyon Bürosu’na göre, 2015 değişikliği isteğe bağlı yenilemenin kaldırılmasını, Bölge Maden Vakıflarının kurulmasını ve Ulusal Maden Arama Vakfı’nın oluşturulmasını öngörmüştür. Söz konusu reformların amacı şeffaflığı artırmak ve adaleti sağlamaktır. 2015’ten bu yana Hindistan, yüzlerce maden alanını açık artırmaya çıkarmış ve son dönemde açık artırma kapsamını kritik maden rezervleri ile açık deniz alanlarına da genişletmiştir.

3. Hibrit Rejimler

Bazı ülkeler, daha az cazip alanlar için ilk gelen ilk alır kuralını sürdürürken, yüksek potansiyelli maden yataklarını ihalelik saha olarak ayırmaktadır. Liberya, Tanzanya ve Gana bu tür hibrit rejimleri benimsemeyi planladıklarını açıklamıştır. Hibrit sistemler, hızlı ruhsat verilmesi ile değerli yataklar için rekabet arasında denge sağlayabilir. Türk maden ruhsatlandırma sistemi de hibrit sistemin özelliklerini taşımaktadır.

MADEN HAKLARININ VERİLMESİNDE İZLENEN AMAÇLAR

Hükümetler, maden haklarını üçüncü kişilere tahsis ederken birçok hedefi gözetir. Doğal Kaynak Yönetimi Enstitüsü (NRGI), ruhsatlandırama sistemlerinin şunları sağlaması gerektiğini belirtmektedir:

1. Yetkin şirketleri seçmek,
2. Devlet için en iyi koşulları güvence altına almak,
3. Şeffaflık ve objektif değerlendirme yoluyla yolsuzluğu en aza indirmek,
4. Bireysel projeleri daha geniş sektör politikalarıyla uyumlu hâle getirmek. Bu nedenle ruhsat sistemleri, açık uygunluk kriterleri, etkin denetim ve arazi sahiplerine adil tazminat sağlanmasını garanti altına alacak mekanizmaları içermelidir.

1. Maden Ruhsatlandırma Sürecindeki Aşamalar

Maden ruhsatlandırma süreçleri her yargılama sürecine göre farklılık gösterse de aşağıdaki aşamalar genellikle ortaktır.

1.1 Alan Tanımlama ve Sınıflandırma

Yetkili idari otoriteler, madencilik alanlarını jeolojik potansiyele göre sınıflandırır ve bu alanları ihaleye çıkarmak, açık başvurulara izin vermek veya küçük ve orta ölçekli madencilik bölgelerine dönüştürmek arasında karar verir. Endonezya’da madencilik alanları; genel ruhsatlar için Madencilik İşletme İzni Alanları (WIUP), devlet rezervleri için Özel Madencilik İşletme İzni Alanları (WIUPK) ve küçük ve orta ölçekli madenciler için Halk Madencilik Alanları (WPR) olarak belirlenmiştir.

2.Açık Başvuruda Bulunma

İlgilenen bir şirket, arama ruhsatı veya maden arama izni için başvuruda bulunur. Başvurular genellikle haritalar, koordinatlar ve teknik/mali kapasiteyi gösteren belgeleri içermelidir. Örneğin, Victoria (Avustralya) başvuru sahiplerinden; yetkili bir kişi tarafından hazırlanan mineralizasyon raporu, bölgenin dosyaları ve bir çalışma programı sunmalarını ister. Başvurular, söz konusu alan mevcut bir ruhsat veya ihale kapsamında değilse kabul edilir.

3. İhale Çağrısı

Rekabetçi süreçlerde yetkili otorite, bir çağrı ilanı yayınlar, veri paketleri sağlar ve son tarihi belirler. Dünya Bankası, bir bilgi ofisi kurulmasını, temel şartların yayımlanmasını ve verilerin yönetimi için güvenilir bir üçüncü tarafın kullanılmasını önermektedir.

4. Ön Yeterlilik ve Teklif Sunumu

İhalelerde, teklif sahiplerinin asgari kriterleri karşılaması gerekebilir. Güney Avustralya’daki petrol arama ihalelerinde, şirketlerin teknik yeterliliklerini ve mali güçlerini kanıtlamaları gerekmektedir. Bakan, eyaletin tamamını rekabetçi ihale bölgesi olarak ilan edebilir ve ihalelerde son başvuru tarihleri belirtilir (Energy & Mining). Azerbaycan’ın yeni Rekabetçi İhale Kuralları hem yerli hem de yabancı kuruluşların açık ihalelere katılmasına izin vermektedir; kapalı ihaleler ise gizli jeolojik bilgiler veya radyoaktif hammaddeler içeren durumlarla sınırlıdır. İhaleye katılanlar bir ücret öder ve teknik ile mali tekliflerini sunarlar.

5. Değerlendirme ve Sıralama

Başvurular veya teklifler, önerilen çalışma programı, yatırım taahhütleri, teknik uzmanlık, çevresel performans ve mali teklif gibi kriterler kullanılarak değerlendirilir. Güney Avustralya, arama ruhsatı tekliflerini çalışma programının ve başvuru sahibinin kapasitesinin niteliğine göre değerlendirir; Bakan, en iyi çalışma programına sahip olduğu değerlendirilen başvuru sahibine ruhsat verir ve yetersiz bulunan teklifleri reddedebilir. Liberya 2010 tarihli Kamu İhale İmtiyaz Sözleşmeleri Kanunu (PPCA) ile maden başvuruları için çalışma planları, harcamalar ve teknik kapasiteyi kapsayan ön yeterlilik ve değerlendirme kriterlerini düzenlemiştir.

6. Bildirim, İtiraz ve Onay

Victoria (Avustralya)’da en yüksek puanı alan başvuru sahibi, madencilik ruhsatı başvurusunu gazetelerde ilan etmek ve halkın itirazlarına olanak tanımak zorundadır. Yerli halk ve arazi sahipleriyle istişare yapmak genellikle zorunludur; Kanada’nın eyaletleri, hak talepleri veya izinler vermeden önce

ilgili yerli gruplarla görüşmekle yükümlüdür. Hindistan’da ihale sonuçları yayımlanır ve ihaleyi kazanan teklif sahibi, gerekli due diligence’i tamamlayarak çevre ve orman izinlerini almak zorundadır. Azerbaycan’da komisyon, ihale sonuçlarını belgelendirir ve ihaleyi kazanan teklif sahibine “Madencilik Tahsis” izni verir.

7. Ruhsat Verilmesi ve Yükümlülükler

Değerlendirmede olumlu bulunan başvuru sahipleri, iş taahhütleri, yıllık ücretler, çevre koruma, yerel içerik gereklilikleri ve telif ödemeleri gibi koşullara tabi olarak arama veya maden ruhsatı alırlar. Birçok ülkede, ruhsat sahipleri arama faaliyetleri için asgari bir harcama yapmak ve yenileme sırasında alanın bir kısmını terk etmekle yükümlüdür. Örneğin, Güney Avustralya’da beş yıl sonra yenileme sırasında orijinal ruhsat alanının üçte biri veya yarısının terk edilmesi şart koşulmaktadır. Kanada’da ise değerlendirme çalışmaları ve yıllık raporlama zorunludur; bu şartlara uyulmaması durumunda ruhsat iptal edilebilir.

8. Maden İşletme ve Kapatma Aşamasına Geçiş

Arama ruhsatları genellikle yalnızca arama hakkı verir. Maden çıkarma ve üretimine başlamak için ruhsatın maden işletme ruhsatına veya kira sözleşmesine dönüştürülmesi gerekir. Kanada’da, maden hakları genellikle 10–30 yıl süreli maden kirası sözleşmelerine dönüştürülmelidir. Hükümetler giderek daha fazla sosyal ve çevresel etki değerlendirmeleri, maden kapatma planları ve rehabilitasyon garantileri talep etmektedir.

TÜRKİYE’DE MADEN RUHSATLARININ VERİLMESİ VE İHALE SÜRECİ

Türkiye’de Anayasanın 168. maddesine dayalı olarak çıkarılan 3213 sayılı Maden Kanununun 4. maddesine göre, “*Madenler Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır.*” rezervdeki madenler üzerinde özel mülkiyet söz konusu olamaz. Ayrıca, madenler, içerisinde bulunduğu arazinin mülkiyetine tabi değildir. Arazi malikinin mülkiyet hakkı, arazide bulunan madenleri kapsamaz. Bu düzenlemelerden sonra Türk Hukukunda, önceki Medeni Kanunun 743. maddesindeki madenlerin toprağın mütemmim cüzü(bütünleyici parçası) olarak arazinin mülkiyetine tabi olduğu şeklindeki hükümden hareketle, arazi malikinin mülkiyet hakkının madenleri de kapsadığı görüşünün bir değeri kalmamıştır.

Devlet, hüküm ve tasarrufu altında bulunduğu madenler üzerinde özel kişilere arama ve işletme ruhsatı verebilir. Madenler üzerindeki kamusal mülkiyetin kendisini değil de sadece bunları işletme hakkını belirli bir süre ile özel kişilere bırakabilir. Yoksa, Devlet, madenlerin mülkiyetini özel kişilere devredemeyeceği gibi, özelleştirme kapsamına da alamaz. Bu husus Danıştay 1.Dairesinin 05.03.2004 gün ve E.2004/17, K.2007/24 sayılı istişari görüşünde şu şekilde ifade edilmiştir:”...Anayasanın 168. maddesine göre Devlet'in olan doğal servetler ve kaynakların işletme hakkı gerçek veya tüzelkişilere ancak süreli olarak devredilebilir. TEK'in doğal servet ve kaynaklardan yararlanan üretim birimlerinin varlıklarının özelleştirilmesinde bunların yararlandıkları doğal servet ve kaynakların mülkiyetinin gerçek ve tüzelkişilere devri olanaksızdır”.

Maden ruhsatı verilirken madenin içinde bulunduğu arazi sahibinin izin veya muvafakatini almak gerekmez. Maden ruhsatı almak için yalnızca Devletten izin almak gerekli ve yeterlidir. Devletten alınan izinle çıkarılan maden, Devletin kamusal mülkiyetinden ve taşınmaz mal niteliğinden kurtularak taşınır mal niteliğine dönüşür. Bu şekilde taşınır mal niteliği ile de onu yasal yollardan çıkaran kişinin mülkiyetine girer.

Madenlerin Devletin hüküm ve tasarrufu altında olması, Devlete madenlerin aranmasını ve işletilmesini denetleme ve gözetleme yetkisini vermektedir. Ayrıca Devlete, madenler konusunda özel hukuki düzenlemeler getirme imkanını ortaya koymaktadır. Devlet bu yetkisini madenlerle ilgili kanun ve yönetmelikler çıkararak, Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (MAPEG) vasıtasıyla da maden sahalarını sürekli denetim ve gözetim altında tutarak kullanmaktadır.

1. Türkiye’de 7554 Sayılı Kanunla Getirilen Yeni Ruhsatlandırma Süreci

Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabul edilip 24 Temmuz 2025 tarihli Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 7554 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, özellikle 3213 sayılı Maden Kanunu’nda ve ilgili Kanunlarda madenlerin ruhsatlandırılması ve izin süreçleri ile ilgili köklü değişiklikler getirmiştir. Bu değişiklikler yalnızca teknik mevzuat düzenlemesi olmayıp, yatırım güvenliği, çevresel sürdürülebilirlik ve kamu yararı kavramları bakımından da önemli yansımalar doğuracaktır.

2. Türkiye’de Maden Ruhsat Başvurusu ve İzinler

Türkiye’de maden arama veya işletme ruhsatı almak isteyen gerçek veya tüzel kişiler, e-Devlet üzerinden ulaşacakları e-Maden sisteminde belirtilen adımları yerine getirerek başvuruda bulunabilirler (Günay, 2025). Bu sistem üzerinden sadece II(b) Grubu ve IV.Grup madenleri seçerek gerekli formu doldurarak ruhsat taban bedeli ödedikten sonra arama ruhsatına başvurmak mümkündür. Ruhsat başvurularında öncelik hakkı esas olup, zaman itibarıyla ilk başvurana arama ruhsatı verilir. Bu süreçte ilk gelen alır, “*first come first served*” ilkesinin geçerli olduğu söylenebilir.

7554 sayılı Kanun, izinlerle ilgili Maden Kanunu’nun 7. maddesinde kapsamlı değişiklikler yapmış ve hassas alanlarla ilgili özel düzenleme öngörmüştür. Maden ruhsat başvurusu hassas alanı kapsıyor veya çıkarıyorsa farklı bir süreç yürümektedir.

7554 sayılı Kanunla sulak alanlar, ormanların tamamı, arkeolojik sit alanları, turizm bölgeleri, elektrik santralleri, boru hatları, OSB ve endüstri bölgeleri, askeri yasak bölgeler, imar alanları “hassas alan” kapsamına alınmıştır. MAPEG, ormanlar hariç diğer hassas alanları kapsayan maden ruhsatı vermeden önce ilgili kuruluşlardan uygun görüş ve izin almakla yetkili görevli kılınmıştır.

MAPEG’in söz konusu izin talebine dört ay içinde cevap vermemiş olan ilgili kurumların izin verdikleri anlamına geleceği öngörülmüştür. Yine arama aşamasında verilen iznin, işletme ruhsatına geçiş veya temdit değerlendirmelerinde o alanda devam edeceği öngörülerek uygulamadan kaynaklanan tereddütlerin giderilmesi hedeflendiği değişiklik gerekçesinde ifade edilmektedir.

7554 sayılı Kanunla madencilik projeleri ilgili ÇED süreci ile ilgili 3213 sayılı Maden Kanunun 7.maddesine de yeni hükümler eklenmiştir. Buna göre, madencilik faaliyetleri ile ÇED ile ilgili işlemler, eskiden olduğu gibi Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından yürütülecektir. ÇED Sürecinde, ilgili kurumlar görüşlerini en geç üç ay içinde vermesi gerektiği ve görüş için ilave süre talep eden kurumlara en fazla bir ay ek süre verileceği öngörülmüştür. Bu durumda, ÇED sürecinde bütün ilgili kamu kurumlarının görüşlerinin alınması işlemi en fazla dört ay içinde tamamlanmış olacaktır. Belirtilen bu süre içinde görüş bildirmeyen kurumun görüşü olumlu kabul edilecektir. Daha önce MAPEG ruhsatlandırma sürecinde izin vermiş kurumların ÇED sürecinde olumsuz görüş veremeyeceği belirtilmiştir. İlgili kurumların mali yükümlülükler karşılandıktan sonra en geç bir ay içinde ÇED olumlu kararı alınan madencilik faaliyetleri için diğer işlemleri tamamlayacakları belirtilmiştir. Yapılan bu değişiklikler, ilgili madencilik projesine daha önce olumlu görüş vermiş belediyeler ve bazı kamu kurumlarının sonradan görüş değiştirmesinden kaynaklanan uygulamada yaşanan bazı sıkıntıları gidermeye yöneliktir. Ancak bazı duyarlı çevre bölgelerinde ÇED ile ilgili getirilen yeni sürecin bazı olumsuzluklara da neden olabileceği kuşkusuz haklı olarak doğmaktadır.

7554 sayılı Kanunla getirilen en orijinal değişikliklerden biri, MAPEG’in orman iznini alması hususundadır. Buna göre MAPEG maden ruhsat alanları ve tesisler için 36 aya kadar süreli orman iznini Orman Genel Müdürlüğünden (OGM) bedelsiz olarak alacaktır. Ancak MAPEG daha sonra almış olduğu söz konusu orman iznini, gerekli orman bedelini OGM’nin hesabına ödeyen maden ruhsat işletmecisine devredecektir. Görüldüğü gibi nihayetinde orman bedeli ruhsat işletmecisine izin devri aşamasında alınmakta ve orman alanlarının bedelsiz olarak madencilığe tahsis gibi durum söz konusu olmamaktadır.

7554 sayılı Kanun'un yürürlüğünden önce alınmış orman izinleri süresi sonuna kadar devam edecektir. Süresi dolan söz konusu orman izinleri OGM tarafından MAPEG'e devredilecektir. Bu alanlar yukarıda belirtilen devir sözleşmesi ve bedel ödendikten sonra aynı usulle MAPEG tarafından maden ruhsat işlemecisine devredilecektir. OGM'nün 25.08.2025 tarih ve 16695385 sayılı yazısına göre daha önceden maden ruhsatı alınan ve henüz sonuçlanmamış orman izin başvuruları OGM tarafından değerlendirilecek ve şartları taşıyanlara orman izni verilecektir. Maden ruhsatlarını dahi gereği gibi denetleyecek kadro sıkıntısı yaşayan MAPEG'in bu sınırlı teknik ve personel altyapısı ile böylesine karmaşık izin süreçlerini nasıl yerine getireceği tartışma konusudur.

Uygulamadan kaynaklı sıkıntılara çözüm bulmak için getirilen ve yeniden düzenlenen hüküm 3213 sayılı Maden Kanunu m.7/VII hükmüdür. Buna göre, kültür varlığının tespiti hariç, ruhsat düzenlenen alanın sonradan izne tabi alan haline gelmesi halinde maden ruhsat sahibi ayrıca izin almadan madencilik faaliyetini yürütür. Sonradan kültür varlığı ortaya çıkan ve Kültür ve Turizm Bakanlığının olumlu görüş vermediği maden ruhsat sahaları ise kısıtlanır. Bu nedenden dolayı kısıtlanan maden sahasının yatırım gideri ruhsat sahibine ödenir. Sadece yatırım giderlerinin ödenmesi, sahası kısıtlanan maden ruhsat sahibinin gerçek zararlarının tamamını veya önemli bir kısmını karşılamaktan uzaktır.

Ayrıca, Maden Kanuna eklenen Geçici Madde 45 ile, yalnızca Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy termik santrallerinin kömür ihtiyacını karşılamak amacıyla zeytinlik alanlarda madencilik yapılabileceği düzenlenmiştir. Sadece belirli ruhsatlar adreslenerek yapılan düzenlemelerin, kanunların genel, objektif ve soyut olması şeklinde ifade edilen genel kabul görmüş kanun yapma tekniğine aykırı olduğu düşünülmektedir.

2. Yeni Maden Ruhsat İhale Süreci

7554 sayılı Kanunla madenlerin ihale süreci ile de ilgili köklü değişiklikler yapılmıştır. 3213 sayılı Maden Kanunu m.30 hükmünde yapılan bu değişikliklere göre, I. Grup, II. Grup (a) ve (c) bendi, III. Grup ve V. Grup maden ruhsatları ihale ile verileceği kesin olarak belirtilmiştir. Bunun dışındaki II. Grup (b) ve IV. Grup maden ruhsatlarının kural olarak ihale yoluyla değil de ilk müracaat (*takaddüm, first come first served*) ilkesine göre verileceği öngörülmüştür. Değişiklik gerekçesinde, ihaleye çıkarma usulünün ruhsatlandırma sürecini uzattığı ve bürokrasiyi artırdığı tespitine yer verilmektedir. Gerçekte ihaleye tabi saha değeri taşımayan birçok saha, MAPEG kayıtlarında ihaleye tabi saha olarak görünmekteydi. Ayrıca bu durum ihalelik saha sayısının aşırı şekilde şişmesine sebebiyet vermekteydi. Bu düşünceden hareketle yeni değişiklikle herhangi bir sebeple hükümden düşmüş, terk edilmiş veya taksir edilmiş II. Grup (b) ve IV. Grup maden ruhsatlarının ihale ile ruhsatlandırılması usulü yerine, rezerv, geçmiş ve konum verilerinin gerekli kıldığı durumlarda genel hükümlere göre ruhsatlandırılması esası getirilmiştir.

Bu şekilde ruhsatlandırma ve ihale usulünü tümünden değiştiren kanun değişikliklerinde geçiş veya intikal hükümlerine yer vermek ve belirli bir süre ruhsat müracaatı almamak gerekir. Maalesef 7554 sayılı Kanunda unutmadan kaynaklı yada bilinçli olarak bu hususta bir geçici maddeye yer verilmemiştir. Üstelik 7554 sayılı Kanun yürürlüğe girer girmez II. Grup (b) ve IV. Grup maden ruhsat sahaları müracaata açık hale getirilmiş ve ilk müracaat hakkı sağlayan başvurular kabul edilmiştir. Rezerv ve geçmiş bilgileri ortaya konmadan söz konusu bütün sahaların ilk müracaatlarının kabul edilmesinin sonradan genelge ve yönetmelikle yapılacak kısıtlamalarla ilgili kazanılmış hakların ihlali ve geriye yürümeme ilkeleri ilgili hukuki sorunlara neden olacağı açıktır. Hali hazırda bu konuda madde metninde belirtilen yönetmelik henüz çıkarılamamış bütün alanlar aramalara açılarak başvurusu kabul edilen yaklaşık beşbine yakın başvuru hak sağlamıştır. Sonradan çıkarılacak yönetmeliğe dayanarak bu başvuruların bazılarının iptali büyük kaos yaratacak ve dava patlamasına yol açarak ilgili bireylerle yönetimi karşı karşıya getirecektir.